

Hið sama má segja með svo ótal margt fleira.

Þannig er forna hugmyndin, er lá til grundvallar fyrir hegningarlögnum, alveg horfin nema hjá þeim, er standa neðstir á mannfélags tröppunum. Áður var það álitid, að fyrir hvert brot, er glæpamaðurinn framdi, ætti hann að taka út og lifa sem svaraði þeim glæp, er hann hafði drýgt. Nú er þá hugsun hvergi að finna nema í útskúfunarkenningu kyrkjunnar og æði skrilsins, er myrðir og kvelur sakamenn án dóms og laga. Meðölin til þess að afstýra lagaleysi og eynd í heiminum eru viðurkennd að vera þau, er taka fyrir glæpina, en ekki þau, er hegna. Það er að útrýma hjá þeim ólánssama viljanum til hins illa, en gróðursetja aftur þar viljann til hins góða. — Skoðunin á glæpnum er nú orðin sú, að hann sé ekki þeim, er fremur, til ábata, heldur mannfélaginu til tjóns, þessvegna hlýtur hugmyndin að hverfa alt af betur og betur, að sá seki skuli borga. „Auga fyrir auga og tönn fyrir tönn“ er nú horfið úr öllum lögum, nema Mósesar.

Það, sem mönnum yfirsést svo mikið með, er einmitt þetta, að hvað svo sem þessi eða hin skoðunin eitt sinn kann að hafa verið, sé hún ekki jafn göfgandi nú og áður, þá verður hún að víkja og á að víkja. Það er öflug aðferð, að vilja þekkja alt af rótunum. „Af ávöxtunum skuluð þér þekkja“ það. Menn voru eitt sinn á borð við apa, en apinn er þeim engin fyrirmynd nú, eða fæstum, l. s. g. g.

Sannfæringarleysið er banvæni, hvar sem það kemur fram, því það dregur svo mikið úr vilja mannsins til dáða og ærlegheita. Hann missir sjónar á samferðamönnunum, á möguleikleikum til sameiginlegrar nytsemi og, sem verst er, á lífsskyldunni sjálfri. En því miður er þó alt of mikið til af þeim hugsunarhætti. Að binda sér ekki bagga með því að hugsa, sneiða sig hjá félagsmálum, verjast að hafa sjálfstæða skoðun á nokkru máli, svo að menn þori að halda þeim fram, það er heldur ánægjulegt. En svo að vera sáróánægður með það, sem aðrir segja, sáróánægður með það, er þeir gjöra, og loks sáróánægður yfir að lifa,— það er karlmennska.

HEIMIR er gefinn út af nokkrum Ísleudingum í Ameríku; kemur út 18 sinnum á ári og kostar \$1 árgangurinn. Utanáskrift til ritstjórnar blaðsins er:

Heimlr, 785 Notre Dame Ave. Winnipeg Man.

Útsendingu og innheimtu Heimis annast Björn Pétursson, 603 Furby st., og eru allir útsölu menn og kaupendur ritsins beðnir að snúa sér til hans því viðvíkjandi.

Prentari: Gísli Jónsson, 658 Young st. Winnipeg Man.